دستور العمل جمع آوری نمونه مدفوع

رایج ترین کاربرد آزمایش مدفوع تشخیص انواع مختلف انگل های بیماری زا در روده است. افرادی که تحت آزمایش مدفوع قرار می گیرند، باید برای مدت ۷ تا ۱۰ روز پیش از انجام این آزمایش از درمان با روغن کرچک یا روغن های معدنی، بیسموت منیزیم، ترکیبات ضد اسهال تنقیه با باریوم و مصرف آنتی بیوتیک ها خودداری نمایند. بهتر است این آزمایش در سه نوبت انجام شود. نمونه مدفوع باید مستقیماً در ظرفی که از طرف آزمایشگاه در اختیار بیمار قرار می گیرد جمع آوری شود. اگر بیمار بستری است، نمونه را در یک ظرف خشک جمع آوری نموده سپس با استفاده از چوب مخصوص (آبسلانگ)، نمونه را به ظرف نگهدارنده برچسب دار منتقل نمایید. در صورت مشاهده کم و یا هر مورد مشکوک به آزمایشگاه اطلاع دهید. نمونه مدفوع نباید با ادرار یا آب آلوده شود زیرا ادرار می تواند برخی از انگل های فعال را از بین ببرد. بیماران باید نمونه جمع آوری شده را خصوصاً در موارد مشکوک به اسهال خونی بلافاصله به آزمایشگاه ارسال کنند، اگر انجام آزمایش حداکثر تا ۳۰ دقیقه پس از جمع آوری نمونه امکان پذیر نباشد، لازم است تا نمونه در یخچال قرار داده شود.

آزمایش بررسی خون مخفی در مدفوع

گاهی اوقات خونریزی های مختصری در بخش های مختلف دستگاه گوارش اتفاق می افتد که به علت مقدار کم با چشم قابل دیدن نیست. بنابراین باید با روشهای آزمایشگاهی تشخیص داده شود، بهتر است این آزمایش در ۳ نوبت انجام شود.

برای انجام این آزمایش باید نکات زیر را رعایت کرد:

۷۲-۴۸ ساعت پیش از آزمایش و در طی دوره جمع آوری نمونه مدفوع از خوردن گوشت قرمز، گوشت سفید (مرغ و ماکیان)، ماهی، شلغم و تربچه خودداری نمایید.

مصرف داروهای زیر:

آهن، ایندومتاسین، کلشی سین، آسپرین، بروفن، کورتون ها و ویتامین C باید ۴۸ ساعت پیش از آزمایش و دوره جمع آوری نمونه قطع شود. در صورت خونریزی از لثه در حین تمیز کردن دهان و دندان در طی ۴۸ ساعت پیش از انجام آزمایش از مسواک زدن و کشیدن نخ دندان اجتناب نمایید.

نمونه باید سریعاً به آزمایشگاه تحویل داده شود.

نمونه مدفوع باید با ادرار یا سایر مواد آلوده نشود.